

**“Eens een kind van God,
altijd een kind van God?!” (deel 2)**

Spreker: Ds. Maarten Ezinga
Plaats: Bommelerwaard
Thema: Toerustingsavond Geestelijke Groei
Datum: 30 oktober 2012
Tekst: Johannes 15 : 1 - 8

De wijnstok en de ranken!

Tekst: Hebreëën 6 : 1 t/m 9:

“Laten wij daarom het eerste onderwijs met betrekking tot Christus laten rusten en doorgaan tot de volmaaktheid, zonder opnieuw het fundament te leggen van bekering van dode werken van geloof in God; en de leer van dopen, van handoplegging, van de opstanding van de doden en van het eeuwig oordeel. En dat zullen wij ook doen, als God het toestaat. Want het is onmogelijk om hen die eens verlicht zijn geweest, die de hemelse gaven geproefd hebben, deelgenoot zijn geworden van de Heilige Geest, die het goede Woord van God en de krachten der toekomstige wereld en die daarna afvallig worden, weer opnieuw tot bekering te brengen. Het is hetzelfde als de Zoon van God weer opnieuw kruisigen, en openlijk te schande maken. Want de aarde die de regen indrinkt, die er dikwijls op valt en die nuttig was, die nuttig gewas voortbrengt, voor hem door wie hij ook bewerkt wordt, ontvangt zegen van God. Maar de aarde die doorns en distels voortbrengt, is verwerpelijk, de vervloeking nabij, waarvan het einde tot verbranding leidt! Ook al spreken wij zo, geliefden, wat u betreft: wij zijn echter overtuigd van betere dingen, die met de zaligheid samenhangen!”

Zoals gezegd bij de inleiding wil ik nog kort met u nadenken over een tweetal teksten en die komen ook in de vragen terug. Johannes 15, en Hebreëën 6. Ik wil beginnen bij Hebreëën 6. Ik wil even lezen vanaf vers 1, en daarna ook Johannes 15. Twee van u refereren in uw vragen aan Johannes 15. Wij lezen met elkaar Hebreëën 6 :1:

Schriftlezing: Hebreëën 6 : 1:

“Laten wij daarom het eerste onderwijs met betrekking tot Christus laten rusten en doorgaan tot de volmaaktheid, zonder opnieuw het fundament te leggen van bekering van dode werken van geloof in God; en de leer van dopen, van handoplegging, van de opstanding van de doden en van het eeuwig oordeel. En dat zullen wij ook doen, als God het toestaat. Want het is onmogelijk om hen die eens verlicht zijn geweest, die de hemelse gaven geproefd hebben, deelgenoot zijn geworden van de Heilige Geest, die het goede Woord van God en de krachten der toekomstige wereld en die daarna afvallig worden, weer opnieuw tot bekering te brengen. Het is hetzelfde als de Zoon van God weer opnieuw kruisigen, en openlijk te schande maken. Want de aarde die de regen indrinkt, die er dikwijls op valt en die nuttig was, die nuttig gewas voortbrengt, voor hem door wie hij ook bewerkt wordt, ontvangt zegen van God. Maar de aarde die doorns en distels voortbrengt, is verwerpelijk, de vervloeking nabij, waarvan het einde tot verbranding leidt! Ook al spreken wij zo, geliefden, wat u betreft: wij zijn echter overtuigd van betere dingen, die met de zaligheid samenhangen!”

Goed, nou in de eerste drie verzen spreekt de apostel van het A,B, C van het evangelie. De eerste melklessen, zeg maar, van het evangelie. Hoe kom ik tot geloof, en dergelijke. En hij spreekt daar over het fundament, zeg maar: de eerste beginselen, het eerste onderwijs wat men moet horen. En nu zegt hij in vers 4: “Het is onmogelijk om hen die eens verlicht zijn geweest, en daarna afgefallen zijn, weer opnieuw tot bekering te brengen. Dus degenen waar hier over gesproken wordt, degenen die afvallig geworden zijn, het is onmogelijk dat deze mensen zich nog bekeren!” Het is onmogelijk dat deze mensen nog weer tot geloof komen. Zoals het hier staat geschreven: “Het is onmogelijk dat deze mensen ooit tot geloof komen in de Heere Jezus Christus!” Het is onmogelijk, staat er. Vers 4 is even heel belangrijk. Deze mensen is het evangelie verkondigd, en er staat hier.....; let u eens op de woorden die hier gebruikt worden. Er wordt gesproken over: verlicht, geproefd, deelgenoot en opnieuw het woord ‘geproefd’. Deze vier woorden geven eigenlijk aan waar het hier om gaat. Deze mensen hebben het evangelie gehoord, en ze zijn verlicht geweest, vaak. Dat wil zeggen: de Heilige Geest heeft hun verstand verlicht, de ogen van hun hart verlicht; ze zijn ontdekt aan wie ze zelf zijn, en ze zijn ontdekt aan de Heere Jezus. Ze zijn verlicht. En dan staat er als tweede: “Die de hemelse gaven geproefd hebben!” Geproefd. Ze zijn niet zelf licht geworden, maar ze zijn verlicht. Ze hebben geproefd, niet: gegeten van! Het is niet hun deel geworden: ze hebben geproefd van de hemelse gaven, de Heere Jezus Christus, het evangelie, de vergeving, de rechtvaardigmaking, het eeuwig leven. Nogmaals, dat hebben ze niet gegeten, dat hebben ze niet tot zich genomen, ze hebben het niet geconsumeerd, het is niet een del van hen geworden. Ze hebben het alleen maar geproefd, ze zijn alleen maar verlicht; ze zijn niet zelf licht geworden voor de Heere. Dan staat er: “En deelgenoot zijn geworden van de Heilige Geest!” Deelgenoot van de Heilige Geest, ja. Wanneer de evangelieprediking uitgaat in de kerk, of in de gemeente, dan wordt je op dat moment deelgenoot van het werk van de Heilige Geest. Dat verlichtende werk, en dat proeven waarover gesproken wordt, dat is een werk van God de Heilige Geest. Een mens is zelf geestelijk dood in zonden en overtreding en niet gevoelig voor geestelijke zaken; niet in staat om de stem van God te horen, noch om Christus te zien, noch om zichzelf te zien in het licht van God. En daarom dat de Heilige Geest in iemand werkt en iemand overtuigt van zonde, gerechtigheid en

oordeel. En in die zin wordt hij deelgenoot, krijgt hij deel aan het werk van de Heilige Geest in de overtuiging van zonde, gerechtigheid en oordeel. En dan wordt het: “En die het goede woord van God geproefd hebben, en de krachten van de komende wereld!” Opnieuw is staat er het woordje geproefd. U mag daaruit afleiden dat wij die woorden weten. Nogmaals: ze hebben daar geen deel aan gekregen, maar ze zijn alleen, zou je kunnen zeggen: getuige geweest; ze hebben het gezien. Ze hebben de overtuigingskracht van de Heilige Geest ervaren in hun leven. Ze zijn ontdekt aan de Heere Jezus Christus. Dus, ze hebben de roeping van de Heere ervaren om zich te bekeren en Christus te aanvaarden. Maar ze hebben het afgewezen; ze hebben het afgewezen. Iemand, nadat hij door de Heilige Geest is ontdekt aan zijn zonden, en dat afwijst, en dat niet een keer of twee keer, maar bij herhaling afwijst, dan komt er een moment dat de Heere niet meer roept, zegt de Hebreëenschrijver....; dan komt er een moment dat de Heere niet meer roept, en dat het onmogelijk is dat zo iemand ooit nog tot bekering komt. Dus het was iemand die onder invloed van de Heilige Geest, verlicht is geworden, geproefd heeft, deelgenoot heeft gekregen aan het overtuigende werk van de Heilige Geest, en de krachten van de toekomstige eeuw versmaad heeft, en iemand wijst dat af! Vandaar dat de Hebreëenschrijver ook bij herhaling zegt: “Heden, indien gij zijn stem hoort, verhardt uw harten niet! Denk erom het is levensgevaarlijk om in de kerk te zitten en om zondag aan zondag aan zondag het evangelie te horen, en daar iedere keer niet op in te gaan; de roepstem van de Heere niet te beantwoorden met een gelovig: ‘hier ben ik, Heere! Ik stel mijn vertrouwen op de Heere Jezus!’ Want dan komt er een moment zegt de Heere, dat Ik niet langer roep. En dat betekent dan, als je Christus hebt afgewezen en het werk van de Geest hebt afgewezen, dat komt in de buurt van de zonde tegen de Heilige Geest. Ik herinner u, de Heere spreekt over de zonde tegen de Heilige Geest in de context dat de farizeeën het werk van de Heilige Geest toeschrijven aan Beëlzebub de overste van de boze geesten. De Heere heeft daar demonen uitgedreven, en dan zeggen ze: “Ja, dat doet Hij door Beëlzebub, de overste der boze geesten!” Maar de Heere Jezus zegt dan: “Een ieder die tegen de Zoon des mensen gezondigd heeft, het zal hem vergeven worden, maar als je tegen de Heilige Geest zondigt, dus willens en wetens....; de kracht van de Heilige Geest, de kracht van de toekomstige eeuw: afwijst, of zelfs naar het rijk der duisternis verwijst, dan komt het gevaarlijk dicht in de buurt van de zonde tegen de Heilige Geest. M.i., het staat hier niet, maar mijn persoonlijke overtuiging is dat hier over de zonde tegen de Heilige Geest wordt gesproken, maar het staat hier niet. Maar het lijkt te corresponderen met de tekst waarover deze zonde gesproken wordt. En het is ook onmogelijk dat deze mensen nog tot bekering komen. Het is ook onmogelijk dat de zonde tegen de Heilige Geest nog vergeven wordt. Dus diezelfde onmogelijkheid die vindt je hier. Dan is er ook geen Offer meer aanwezig, want zij hebben de Zoon van God met voeten getreden en er is geen offer meer voor hen. Let u goed op: de schrijver aan de Hebreëën gaat dit nu verduidelijken met een voorbeeldje. Hij gaat een voorbeeldje gebruiken om het duidelijk te maken. Vers 7 en 8; het voorbeeld. Want de aarde, dat is je hart, die de regen....; ja, dat is wat we hebben gelezen, dat fundament dat is het eerste onderwijs aangaande Christus, waar hij over gesproken heeft: “Want de aarde die de regen (het evangelie) indrinkt en die er dikwijls opvalt (de evangeliediensten, de prediking) en die nuttig was een vrucht voortbrengt voor hen door wie hij ook bewerkt wordt: ontvangt zegen van God!” Aha, het gaat hier om een mensenhart, de regen van het evangelie komt in zijn hart, en dat resulteert op een bepaald moment in vrucht. “Maar de aarde (het hart) die dorens en distels voortbrengt...;” dat is de weerstand, vijandschap, afwijzing: “.....is verwerpelijk en de vervloeking nabij, waarvan het einde tot verbranding leidt!” Dat is het voorbeeld. Hij zegt duidelijk: er zijn twee soorten mensen in de kerk, in feite. Hij zegt: je hebt degenen die het Woord van de Heere horen; ze komen in de kerk, ze horen het evangelie, en nog een keer en nog een keer, en onder het overtuigende, verlichtende werk van de Heilige Geest komen zij tot geloofsaanvaarding van de Heere Jezus Christus, en ontvangen vergeving en worden behouden; en eens behouden altijd behouden. Maar let op, er zijn ook mensen, die ook dat evangelie horen. Maar op een gegeven moment dan zie je: ze worden prikkelig; distels, doorns, ze worden vijandig; afwijzing vindt er plaats. En het brengt geen vrucht voort in hun leven. En dan zegt hij in vers 9:

Schriftlezing: Hebreeën 6 : 9:
 “Ook al spreken wij zo, geliefden!” (Aha, nu spreekt hij de gelovigen aan. In de voorgaande tekst had hij het niet over de gelovigen. Maar hij zegt:) “Ook al spreken wij zo, geliefden, wat u betreft, de gelovigen in de gemeente, wij zijn er van overtuigd van betere dingen die met de zaligheid samenhangen!”

M.a.w., de zaligheid waarover hier gesproken wordt: “Jullie zijn geliefden, en wij zijn overtuigd van iets beters waaraan uw zaligheid hangt!” Dus hij maakt ook weer onderscheid, tussen de

geliefden en degenen die hij in het voorgaande gedeelte beschreven heeft, als mensen die eigenlijk geen geliefden zijn, maar eigenlijk nooit geen kinderen van God zijn geworden. Dat is m.i. de uitleg van dit Bijbelgedeelte. In vers 8B staat dat ze de vervloeking nabij zijn, waarvan het einde tot verbranding leidt. Als u nu met mij leest Johannes 15. Johannes 15 is wat dit betreft een moeilijk gedeelte. Ook Hebreë 6 is een moeilijk gedeelte, maar ook Johannes 15, die bekende gelijkenis: "Ik ben de ware wijnstok en Mijn Vader is de Wijngaardenier!" zegt de Heere Jezus hier. Let u op, er wordt hier over vrucht gesproken, evenals in Hebr. 6 is er ook vrucht in het voorbeeldje, vers 2:

Schriftlezing: Johannes 15 : 2:

"Elke rank aan Mij die geen vrucht draagt....; "Dus je hebt eerst: geen vrucht...; "....neemt Hij weg. Elke rank die vrucht draagt die reinigt Hij opdat ze meer vrucht draagt!"

Dus je hebt: geen vrucht, je hebt vrucht, je hebt meer vrucht (vers 2.) En dan vers 3: "U bent al rein vanwege het Woord dat Ik tot u gesproken hebt. Blijf in Mij en ik in u, zoals de rank geen vrucht kan dragen uit zichzelf als hij niet in de wijnstok blijft, zo ook u niet als u niet in Mij blijft. Ik ben de Wijnstok, u de ranken. Wie in Mij blijft en Ik in hem, die draagt veel vrucht. Want zonder Mij kunt gij niets doen. Als iemand niet in Mij blijft, wordt hij buiten geworpen, zoals de rank en verdort. En men verzamelt ze, en werpt ze in het vuur en zij worden verbrand!"

Opnieuw is hier sprake van vrucht of geen vrucht, en verbranding, wat ook in Hebr. 6 terugkomt. Maar waar het me even om gaat is dat er gesproken wordt over: geen vrucht; er wordt over vrucht (enkelvoud) gesproken; er wordt over meer vrucht gesproken, en over veel vrucht, in vers 5. Dat is belangrijk voor de uitleg van dit gedeelte. En dan ook inderdaad de gelijkenis van de zaaier, in Mattheüs 13. U kent allemaal deze gelijkenis. Eerst wordt het zaad gezaaid. En dan weet u ook dat dat eerste, tweede en derde zaad, ja, dat komt in allerlei grond terecht waardoor het geen vrucht draagt; geen vrucht: "Elke rank die in Mij geen vrucht draagt!" Dat wordt m.i. bedoeld: het evangelie gaat uit, zoals dat ook in Hebr. 6 uitgaat; dat evangelie gaat uit; de eerste beginselen aangaande Christus worden verkondigd, maar het resulteert niet in vrucht. In de gelijkenis van de zaaier zie je alleen dat dat vierde zaad wat in die opengeploegde aarde, in dat ontvankelijke hart komt. En dan staat er dat het dertigvoudig, zestigvoudig, en honderdvoudig vrucht draagt. Vrucht zoals er hier staat: meer vrucht, veel vrucht. Dertigvoudig vrucht; zestigvoudig, dat is meer vrucht; honderdvoudig, veel vrucht! Je ziet daar eigenlijk een opklimming: datzelfde gegeven. U hoeft het niet op te zoeken maar in Mattheüs 7, in de Bergrede, dan zegt de Heere Jezus in vers 19. Daar staat: "Iedere boom die geen goede vrucht voortbrengt, wordt omgehakt en in het vuur geworpen!" Opnieuw heb je daar weer een boom die geen vrucht voortbrengt, die wordt ook in het vuur geworpen. Dat is op exact dezelfde manier. Datzelfde lees je in Matth. 13; dan is daar sprake van het onkruid tussen de tarwe. En dan zegt de heer: "dat ze maar beiden moeten opgroeien tot de oogsttijd!" En dan zegt de Heere: "Verzamel eerst het onkruid en bindt het in bossen om het te verbranden, maar breng de tarwe bijen in de schuur!" opnieuw: datgene wat geen vrucht is maar wat wel aanwezig was te midden van de vrucht, van de goede tarwe, dat wordt opnieuw eruit gehaald en dat wordt opnieuw verbrand. En ook in hoofdstuk 13:49. Dat gaat daar over het visnet, waardoor allerlei soorten van vissen bijeen worden gebracht. Het gaat over de goede en de slechte vissen; en de slechte vissen worden weggegooid. Dan zegt de Heere, vers 49:

Schriftlezing: Mattheüs 13 : 49:

"Zo zal het bij de voleinding van de wereld zijn; de engelen zullen uitgaan en de slechten uit het midden van de rechtvaardigen afzonderen; zij zullen hen in de vurige oven werpen, daar zal gejammer zijn en tandengeknars!"

Opnieuw is daar ook weer sprake van de vurige oven of verbranding. Nou, waarom lees ik dit? Omdat er in Hebr. 6, en ook in Johannes 15, en ook in Mattheüs, en eigenlijk door de hele Bijbel heen, is er iets wat we terug zien komen. Namelijk, als er geen vrucht is in je leven, dat getuigt van één ding: dat je geen kind van God bent. Een kind van God heeft vrucht! De een heeft dertigvoudige vrucht, de ander zestigvoudig, de ander honderdvoudig: vrucht, veel vrucht, meer vrucht! Maar een echt kind van God al altijd vrucht dragen. Altijd zal hij vrucht dragen. Is er geen vrucht dan is dat een indicatie dat je nooit een kind van God bent geworden. Er zal altijd een vorm vrucht zijn. Daarom, het is een ernstige boodschap, die je oproept om je te onderzoeken. Kijk, en vrucht is dat je zult volharden. Ik zal even een tekst voorlezen waar staat over mensen: "Kinderen, het is de laatste ure zoals we gehoord hebben zoals u gehoord hebt, als de antichrist er aan komt, zo zijn er ook nu ook veel antichristen gekomen, waaruit wij weten dat het de laatste ure is!" En dan zegt hij: "Zij zijn uit ons midden weggegaan, maar zij waren niet uit ons!" Het leek wel zo, maar zij waren

niet uit ons. “Want als zij uit ons geweest waren, dan zouden zij bij ons gebleven zijn. Maar het moest openbaar worden dat niet alleen uit ons zijn. Maar u (de gelovigen dus) hebt de zalving van de Heilige!” En u weet die zalving dat is de Heilige Geest. De zalving is in het O-T en ook in het N-T een beeld voor het ontvangen van de Heilige Geest. En hij zegt: “Zij zijn uit ons weggegaan!” Nou, juist een vrucht is dat je volhardt; dat je op de renbaan blijft; dat je betrokken blijft bij de gemeente van de Heere Jezus Christus. Dat is een vrucht dat je volhardt. Maar er waren zelfs toen al, in die eerste beginperiode van de christelijke kerk, mensen die uit ons waren weggegaan. “Maar daaruit,” zegt hij, “blijkt dat zij niet echt wedergeboren waren. Maar u, jullie hebben de zalving, jullie hebben de Heilige Geest ontvangen. En dat is de garantie, dat is de zekerheid dat je in waarheid een kind van de levende God bent geworden!” Dus als wij nu Johannes 15 teruglezen, dan moet je weten als er dan staat dat er geen vrucht is, en dat je in feite die taak wordt genomen die geen vrucht draagt, en wordt weggenomen. De levenssap van de Heere heeft nooit werkelijk door die mens heen gevloeid. Want daar waar de Heere Zijn leven geeft, daar komt vrucht. Het leek wel zo aan de buitenkant; zoals je ook gewoon een wijnstok hebt....; en dat is het beeld wat de Heere Jezus gebruikt: dat je gewoon een wijnstok hebt, en dan zie je wijnstokken met ranken, die geen vrucht dragen. Hoe kan dat eigenlijk? Ze zijn eigenlijk morsdood; je kan ze er bijna van afweken. Ik denk dat ze weg moeten, ze worden verbrand, voor de rest niet te gebruiken. Dus het lijkt aan de buitenkant of ze er bij horen; ze zijn uit ons midden weggegaan. Ze hebben schijn, schijnvrucht. Maar ze zijn niet werkelijk het eigendom van de Heere Jezus Christus.

Ik hoop dat ik daarmee een klein beetje antwoord heb gegeven.

De Heere Jezus zegt: “Blijf in Mij en Ik in u!” Kun je ook uit Hem gaan? Dat ‘blijf in Hem’ dat heeft en positioneel en een praktische betekenis. Positioneel is: wij blijven in hem door de Heilige Geest Die ons is gegeven. Dat blijven in Hem dat is je positie: in Hem.

Schriftlezing: 1 Johannes 4 : 13:

“Hieraan weten wij dat wij in Hem blijven. In Hem blijven!” (dat in Hem blijven dat betekent: in Hem wonen; dat Hij je leven geeft, in relatie met hem, in verbondenheid met Hem. Het gaat zelfs om wonen: in Hem wonen. Thuis zijn in Hem) “Hieraan weten wij dat wij in Hem blijven en Hij in ons, doordat Hij ons van Zijn Geest gegeven heeft!”

Dat is dat dat positionele. Blijf in de Heere, positioneel; dat is een positioneel aspect. U begrijpt wat ik daarmee bedoel? Je blijft in Hem. Hoe weet ik dat? Dat staat in Efeze 1:13 en 14: omdat Hij ons van Zijn Geest gegeven heeft! Dat is de garantie. Ik blijf in Hem: eens een kind van God, altijd een kind van God! Maar het heeft ook een praktische betekenis. Dus niet allen positioneel, maar het heeft ook een praktische betekenis. En om die praktische betekenis, gaat het eigenlijk ook in deze brief, namelijk dat je elkaar moet lief hebben, en dat we in het Woord leven. Dus vanuit mijn positie, ik blijf in Hem; hoe weet ik dat? Door de Heilige Geest Die mij gegeven is. Dat heeft tot gevolg dat ik ook praktisch in verbondenheid, in relatie met Hem zal leven. Dat in Hem blijven, dat heeft nogmaals de betekenis van: in Hem waar je Thuis bent; waar je de belangrijkste tijd doorbrengt, zeg maar. Mensen die geen vrucht dragen doen dat niet. Het lijkt wel alsof zij in de Heere zijn, alsof zij in Hem wonen, alsof zij aan Hem gebonden zijn, zoals ook een wijnstok en een rank. Aan de buitenkant lijkt het net alsof die wijnstok daar deel aan heeft aan die rank; het levenssap stroomt er niet door. Dat is een teken dat je geen ware verbinding hebt in de Heere Jezus. En dat wordt afgehouden: “Zij waren in Hem niet, daarom zijn ze uit ons weggegaan!” dat is die tekst uit Hebreë, dat is die tekst uit Mattheüs 7. En dat is eigenlijk gewoon wat het N-T leert. Aan de buitenkant lijkt het echt, maar het is niks! Een christen zal altijd vrucht dragen. Maar nogmaals: de ene christen meer dan de andere christen: dertigvoudig, honderdvoudig vrucht; vrucht, meer vrucht, vel vrucht. Dat is gewoon de leer van het hele N-T. Kan ik uit Hem gaan? Je kan van Hem afdwalen; je kunt niet in gemeenschap met de Heere leven; je leeft in geestelijke armoede. Maar vanuit je positie is het onmogelijk uit Hem te vallen!

En dan is er een vraag: “een gelovige en zelfmoord, kan dat?”

Ik heb het meegemaakt in Andijk. Ik had bij hem thuis gesproken over het evangelie. Hij was zeer depressief. En korte tijd daarna kregen we het verschrikkelijk bericht....; hij was nog maar 37 jaar...: dat hij in Bovenkarspel zich voor de trein had gegooid. Op basis van zijn getuigenis wat hij heeft uitgesproken, dat hij echt geloofde in Christus als Zijn zaligmaker, zeg ik: ik geloof dat hij een kind van God is, die een dwaze stap heeft gedaan. Ik heb dat ook in de dienst gezegd: “We zijn het niet eens met hem, met deze stap. Ik vind het verschrikkelijk wat hij heeft gedaan!” Ik laat dat nog verder aan de Heere.

Maar ik weet ook van een predikant die mij heeft opgevolgd in een van de gemeenten waar ik kwam, die een dochter had, die keer op keer een poging deed. En ze is bij psychiaters en hulpverleners geweest. Echt zij is bij uitnemende raadgevers geweest. Maar op een gegeven moment belt zij op. Haar ouders durfden even op vakantie, een paar dagen weg, en zij belt op naar haar vader. Ik zal zijn naam niet noemen, maar ook een geestelijke leider in Nederland. En ze zegt: "Mijn ouders kunnen me daar vinden, de politie kan me daar vinden!" De politie ging er heen en daar had ze zich verhangen. Het meisje heeft bij ons gelogeed; ze heeft van de Heere getuigd, en gezongen. Maar ze kon het leven niet aan. Het is vreselijk als dit gebeurt. Maar het oordeel is niet aan ons. Je mag het niet doen, maar een mens kan soms gevangen zitten in een hele dikke depressie en duisternis.

Iemand zegt: "De eerstgenoemde teksten van deze avond wijzen op, zeg maar: verantwoordelijkheid en gehoorzaamheid. Je kan niet meer terug!"
Nee, dat was ook niet mijn intentie. Mijn intentie was echt om te spreken over het werk van God in het behouden, en zorgen dat wij behouden aankomen. Ook al zijn wij ontrouw, Hij blijft getrouw. Ik denk dat ik in dit tweede gedeelte van deze avond over dat vrucht dragen iets meer gesproken heb over onze verantwoordelijkheid en het belang de Heere te gehoorzamen. Zeker. En dat is dan en gehoorzaamheid uit liefde en dankbaarheid voor alles wat de Heere God in Christus voor ons gedaan heeft. En het kan niet anders, wanneer je gegrepen bent door de Heere Jezus Christus, en ontdekt bent aan Zijn heerlijke Persoon, dan wil je Hem gehoorzamen. En dan neem je je verantwoordelijkheid in geestelijke zaken. En dan wil je Hem behagen, en dan wil je dat de Heere dat ook in je leven uitwerkt. Ja.

Iemand zegt: "Hoe zit dat met die ouderling? U zegt dat die ouderling behouden is." (Ik kan het niet helemaal lezen hoor: "...die op huisbezoek was bij een vrouw en daarna het geloof aan de kant heeft gezet. Hij begon met de Geest en eindigt met het vlees. Hij moet dan toch wel tot inkeer komen?")

Precies! Precies, kijk, zo is het precies. Ik vergelijk dat wel eens met de gelijkenis van de verloren zoon, om dat duidelijk te maken. Kijk, die verloren zoon was een zoon van zijn vader. Die staat op en zegt: "Vader, geef mij mijn wettelijk erfdeel!" Hij gaat er vandoor en hij verbrast het in een losbandig leven. En dan komt er een moment in zijn leven: hij leefde niet als een kind van zijn vader in dat verre land. Maar er kwam een moment dat hij zei: "Ik zal opstaan en naar mijn vader gaan en zeggen: "Vader, ik heb gezondigd tegen de hemel en voor u, en ik ben het niet meer waard om uw zoon te heten!" Nou, dat moment dat komt bij een kind van God die in de zonde leeft! Het kan lang duren, het kan kort duren, maar er komt een moment dat hij zal zeggen: "Ik zal opstaan en ik zal tot mijn vader gaan. Ik heb me over gegeven aan mijn hartstochten; ik heb vleselijk geleefd!" Maar er komt een moment dat hij zich zal bekeren. Ja, absoluut; u hebt helemaal gelijk met uw vraag: hij moet dan toch wel tot inkeer komen. Jazeker. En als hij een kind van God is, zal hij tot inkeer komen.

Nu deze vraag: "Iemand is wedergeboren, dwaalt af, volgens u worden wij behouden. Maar hij moet zich dan toch wel eerst bekeren?" Kijk, als hij wedergeboren is, dan ben je behouden. Iemand die wedergeboren is en behouden is, en dus vergeving van alle zonden heeft ontvangen, ook over die periode dat hij vleselijk is gaan leven, of is geen dwalen; ook dat heeft de Heere God voorzien, en ook daar is die algemene vergeving en vrijspraak voor. Maar ook in zijn leven, niet vanuit zijn positie maar vanuit zijn relatie met de Heere een moment komen dat hij ook zal zeggen, wat de verloren zoon zei: "Ik zal opstaan en tot mijn vader gaan!" En hij zal zich bekeren. Zeker. Maar als iemand niet werkelijk tot geloof is gekomen, dan zal hij zich ook niet bekeren. Maar weet u om dat te beoordelen ga je over iemands leven spreken. Kijk, de enige over wie wij met zekerheid kunnen spreken dat hij verloren is dat is Judas. Judas, het leek net alsof Judas erbij hoorde. Hij wandelde met Jezus. Wij zouden zeggen: hij was aan hem verbonden. Hij behoorde tot die kring van intimi. Maar uiteindelijk is hij verloren gegaan. De Heere Jezus zegt zelfs: "Het was beter geweest dat hij niet geboren was!" Hij is naar zijn eigen plaats gegaan. De Bijbel zegt dat hij verloren is. Dus dat is iemand die geen vrucht draagt. Geen vrucht, hoewel hij er met zijn neus werkelijk boven op zat, is hij toch niet werkelijk tot bekering en tot geloof gekomen. Maar dat is ook de enige, maar van alle anderen daar moeten wij van af blijven. Maar als je vanuit de Schrift spreekt over een kind van God, dan mag je zeggen met alle eerbied: eens een kind van God, altijd een kind van God. Je kon je er zelf niet inwerken, zeiden ze vroeger, maar je kunt jezelf er ook niet uitwerken! Mooi hè. Zoals de Bijbel het zegt: "Het is uit genade, door het geloof, niet uit werken, opdat niemand roeme!" Maar je kunt je er ook niet uitwerken. Want stel u voor daar hadden we het net nog over in

de pauze: stel u voor dat we een kind van God zouden kunnen worden; en je zou kunnen afvallen. Dus je bent een kind van God, je hebt eeuwig leven, maar nu moet ik door Bijbellezen en door kerkgang en door goede werken het vasthouden. Voelt u? Alsnog hangt het van mij af! Alsnog hangt het van mij af. Ik kom in feite door een achterdeur weer binnen met goede werken. Ik ben uit genade door het geloof zonder werken behouden. Maar ik moet het door werken allemaal vasthouden, zo dat ik behouden aankom. Mensen, dan heb je nog geen veiligheid, nog geen zekerheid. Het is alles uit God.

Hier niet zozeer een vraag maar een onderstreping: “Een kind van God is voor rekening van het Lam en gaat niet verloren! Is tot bekering gekomen, en daarom is hij/zij bekeerd, en zal bekeerd blijven, zoals de rank aan de wijnstok blijft!”

Je zult bekeerd blijven omdat je in relatie leeft met de Heere. Je moet die vier vruchten in Johannes 15 goed onderscheiden: vrucht/of geen vrucht; en dan, enkelvoud: vrucht, meer vrucht, veel vrucht. Datzelfde zie je terugkomen op tal van plaatsen in het N-T En datgene wat geen vrucht draagt, dat wordt ook zoals het hier staat ook verbrand. Laat het van niemand van u gezegd hoeven te worden, zoals u hier zit, dat u straks alsnog verloren gaat. Waarom? Omdat u het evangelie keer op keer hebt horen prediken, maar niet bent ingegaan op de roepstem van de Heere. Daarom zou ik tegen u willen zeggen: stel uw vertrouwen op de Heere Jezus. Open uw hart en leven voor Hem. Buiten Christus wacht de eeuwige duisternis en u bent alleen in Christus behouden. En de Bijbel zegt: stel uw vertrouwen op hem, geloof in Hem! Open de deur van uw hart en uw leven voor Hem, en erken Hem als uw Zaligmaker en de Heere van uw leven.